

ZAKON
O OBAVEZNOM OSIGURANJU U SAOBRAĆAJU
("Sl. glasnik RS", br. 51/2009
Na snazi od 12/10/2009)¹

I OSNOVNE ODREDBE

Predmet uređivanja

Član 1

Ovim zakonom uređuje se obavezno osiguranje u saobraćaju, osniva se Garantni fond, uređuje se njegova nadležnost i način finansiranja i poveravaju se javna ovlašćenja Udruženju osiguravača Srbije (u daljem tekstu: Udruženje).

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju

Član 2

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju (u daljem tekstu: obavezno osiguranje), u smislu ovog zakona, su:

- 1) osiguranje putnika u javnom prevozu od posledica nesrećnog slučaja;
- 2) osiguranje vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 3) osiguranje vlasnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima i putnicima;

¹ Do pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji primenjivaće se odredbe čl. 1. do 101. ovog zakona, osim za pitanja koja su odredbama čl. 103. do 108. ovog zakona drukčije uređena. Pojedine odredbe ovog zakona primenjivaće se počev od, i to:

- 1) odredbe čl. 6, 27, 33, 34, 36, 37. i 38, člana 42. stav 1, čl. 46. do 49, člana 50. stav 3. tačka 6) i stav 8, člana 51, čl. 53. do 57. i člana 60, od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji;
 - 2) odredbe člana 22. st. 1, 2, 4. i 5. i člana 43. stav 3, po isteku tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona;
 - 3) odredbe člana 42. st. 2. do 4. i člana 43. stav 1, po isteku jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona;
 - 4) odredbe člana 61. st. 2. do 7. i stav 9. i člana 62, od 1. januara 2010. godine;
 - 5) odredbe člana 96, od dana pristupanja Republike Srbije Svetskoj trgovinskoj organizaciji.
- Danom pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji prestaju da važe odredbe pododeljka 1. odeljka X. ovog zakona (čl. 102. do 108), osim:
- 1) odredaba člana 104, koje prestaju da važe danom pristupanja Republike Srbije Svetskoj trgovinskoj organizaciji;
 - 2) odredaba člana 107, koje prestaju da važe 1. januara 2010. godine;
 - 3) odredaba člana 108, koje prestaju da važe devedesetog dana od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

4) osiguranje vlasnika čamaca od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima.

Pod vlasnikom iz stava 1. ovog člana podrazumeva se i korisnik ili drugo lice na koje je registrovano prevozno sredstvo u skladu sa propisima.

Osiguranjem vlasnika prevoznog sredstva od odgovornosti za štetu nanесenu trećim licima pokrивene su, pod uslovima i na način propisan ovim zakonom, štete koje to prevozno sredstvo pričinі trećim licima, nezavisno od toga ko upravlja prevoznim sredstvom.

Značenje pojedinih pojmova

Član 3

Pojedini pojmovi, u smislu ovog zakona, imaju sledeće značenje:

- 1) "saobraćajna nezgoda" je događaj u kome je nastala šteta zbog upotrebe prevoznog sredstva;
- 2) "prevozno sredstvo" koje obuhvata motorno vozilo, vazduhoplov, čamac i drugo prevozno sredstvo predviđeno ovim zakonom ima značenje utvrđeno zakonom kojim se uređuje odgovarajuća vrsta saobraćaja, s tim što motorno vozilo obuhvata i priključno vozilo;
- 3) "korisnik prevoznog sredstva" je fizičko ili pravno lice koje voljom vlasnika koristi prevozno sredstvo;
- 4) "odgovorno društvo za osiguranje" je društvo za osiguranje sa kojim je vlasnik prevoznog sredstva, kojim je prouzrokovana šteta, zaključio ugovor o obaveznom osiguranju;
- 5) "oštećeno lice" je svako lice koje ima pravo na naknadu štete na osnovu ovog zakona;
- 6) "Multilateralni sporazum" je sporazum zaključen između nacionalnih biroa osiguranja država članica Evropskog privrednog prostora i drugih pridruženih država, prema kome svaki nacionalni biro osiguranja garantuje za štete koje nastanu na njegovom području upotrebom motornog vozila koje se uobičajeno nalazi na teritoriji druge države potpisnice sporazuma, bez obzira da li su ta vozila osigurana ili ne;
- 7) "teritorija na kojoj se motorno vozilo uobičajeno nalazi" predstavlja teritoriju države članice Evropske unije:
 - čiju registarsku tablicu motorno vozilo nosi, bez obzira da li su tablice trajne ili privremene,
 - u kojoj je izdata oznaka osiguranja ili znak raspoznavanja sličan registarskoj tablici koju motorno vozilo nosi, u slučaju kad registracija za određeni tip tog vozila nije potrebna,
 - u kojoj korisnik motornog vozila ima prebivalište, u slučaju kad za određeni tip tog vozila nije potrebna registarska tablica niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj tablici,
 - u kojoj se saobraćajna nezgoda dogodila, u slučaju kad motorno vozilo koje je učestvovalo u saobraćajnoj nezgodi nema nikakvu registarsku tablicu ili ima registarsku tablicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu;

8) "Specijalno pravo vučenja (*Special Drawing Rights* - u daljem tekstu: SDR)" je obračunska jedinica koju određuje Međunarodni monetarni fond;

9) "Najviša dopuštena masa vazduhoplova pri uzletanju (*Maximum Take Off Mass* - u daljem tekstu: MTOM)" je najviša dopuštena masa vazduhoplova pri poletanju koja odgovara odobrenoj masi specifičnoj za svaki tip vazduhoplova i koja je utvrđena u uverenju o plovidbenosti vazduhoplova.

Ugovor o obaveznom osiguranju

Član 4

Vlasnici prevoznih sredstava kojima se obavlja javni prevoz putnika i vlasnici drugih prevoznih sredstava iz člana 2. stav 1. ovog zakona, dužni su da zaključe ugovor o obaveznom osiguranju pre nego što se prevozno sredstvo stavi u saobraćaj.

U slučaju pokretanja stečajnog postupka nad društvom za osiguranje, zaključeni ugovori o obaveznom osiguranju ostaju na snazi do isteka vremena na koje su zaključeni.

Dejstvo ugovora o obaveznom osiguranju

Član 5

Društvo za osiguranje dužno je da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa uslovima osiguranja i tarifama premija koji su na snazi u vreme zaključenja tog ugovora.

Društvo za osiguranje ne može odbiti ponudu za zaključenje ugovora o obaveznom osiguranju ako ugovarač osiguranja prihvata uslove osiguranja i tarifu premija društva za odnosnu vrstu osiguranja koji važe u vreme dostavljanja ponude za zaključenje ugovora o osiguranju.

Uslovi osiguranja sastavni su deo ugovora o obaveznom osiguranju i društvo za osiguranje dužno je da iste uruči ugovaraču osiguranja pri zaključenju ugovora.

Odredbe uslova osiguranja kojima se utvrđuju manja prava oštećenih lica od prava predviđenih ovim zakonom, nemaju pravno dejstvo.

Obaveza društva za osiguranje iz ugovora o obaveznom osiguranju počinje po isteku dvadeset četvrtog časa dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku dvadeset četvrtog časa dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drukčije ugovoreno.

Obaveštavanje o uslovima osiguranja i tarifama premija

Član 6

Društvo za osiguranje dužno je da dostavi Narodnoj banci Srbije uslove obaveznog osiguranja, tarifu i premijski sistem sa tehničkim osnovama premije tog osiguranja, najkasnije 90 dana pre početka primene, i to isključivo radi provere njihove usaglašenosti sa propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja.

Društvo za osiguranje istovremeno dostavlja Narodnoj banci Srbije i mišljenje ovlašćenog aktuara o dovoljnosti premije osiguranja za trajno izmirenje svih obaveza iz ugovora o obaveznom osiguranju i troškova sprovođenja tog osiguranja, kao i trogodišnji poslovni plan društva koji pokazuje dovoljnost obračunatih premija.

Ako Narodna banka Srbije utvrdi da uslovi osiguranja, tarifa i premijski sistem osiguranja iz stava 1. ovog člana nisu sačinjeni u skladu sa propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja, izdaje nalog društvu za osiguranje da ih uskladi sa istima u roku od 30 dana.

Ako Narodna banka Srbije izda nalog iz stava 3. ovog člana, društvo za osiguranje ne može primenjivati uslove obaveznog osiguranja i premijski sistem tog osiguranja zbog kojih je taj nalog izdat, do ispunjenja naloga iz tog stava.

Suma osiguranja i osigurana suma

Član 7

Obaveza društva za osiguranje po osnovu obaveznog osiguranja ograničena je sumom osiguranja, odnosno osiguranom sumom važećom na dan nastanka štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena viša suma.

Suma osiguranja, odnosno osigurana suma iz stava 1. ovog člana predstavlja maksimalnu obavezu društva za osiguranje, po jednom štetnom događaju.

Dinarska protivvrednost sume osiguranja, odnosno osigurane sume, odštetnog zahteva za male štete i učešća u šteti iz člana 92. stav 2. ovog zakona, obračunava se po srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan nastanka štetnog događaja.

Obaveze vlasnika, odnosno lica koje upravlja prevoznim sredstvom

Član 8

Lice koje upravlja prevoznim sredstvom (u daljem tekstu: vozač) dužno je da za vreme upotrebe prevoznog sredstva u saobraćaju ima polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju koji mora predočiti na zahtev ovlašćenog službenog lica.

U slučaju kad prevoznim sredstvom upravlja vozač koji nije vlasnik tog prevoznog sredstva, vlasnik prevoznog sredstva dužan je da vozaču omogući da za vreme upotrebe prevoznog sredstva ima polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju, a vlasnik motornog vozila i Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, lice koje upravlja vazduhoplovom dužno je da polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o obaveznom osiguranju iz člana 2. stav 1. tač. 1) i 3) ovog zakona predoči na zahtev ovlašćenog službenog lica pre poletanja ili posle sletanja vazduhoplova.

U slučaju saobraćajne nezgode, vozač je dužan da svim učesnicima saobraćajne nezgode koji imaju pravo podnošenja odštetnog zahteva po ovom zakonu, da lične podatke i podatke o obaveznom osiguranju.

Obaveza prikupljanja podataka od strane društva za osiguranje

Član 9

Društvo za osiguranje dužno je da prikuplja, obrađuje i čuva podatke o osiguranicima, osiguranim prevoznim sredstvima, štetnim događajima i likvidaciji šteta, po osnovu obaveznog osiguranja.

U obavljanju posla iz stava 1. ovog člana društvo za osiguranje organizuje, čuva i održava bazu podataka:

- 1) o osiguranicima;
- 2) o prevoznim sredstvima;
- 3) o štetnim događajima;
- 4) za procenu i likvidaciju šteta.

Podaci iz stava 2. ovog člana prikupljaju se, obrađuju, čuvaju i koriste, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti i propisima o načinu prikupljanja, čuvanja i dostavljanja podataka iz oblasti osiguranja, predviđenim ovim zakonom.

Udruženje bliže propisuje sadržinu podataka iz stava 2. ovog člana i način njihovog prikupljanja, čuvanja i dostavljanja.

Način prikupljanja, čuvanja i korišćenja baze podataka društva za osiguranje

Član 10

Podaci iz člana 9. stav 2. ovog zakona prikupljaju se neposredno od lica na koja se ti podaci odnose i od drugih lica (učesnika i svedoka štetnog događaja).

Kad o podacima iz stava 1. ovog člana odgovarajuće evidencije vode organi nadležni za bezbednost saobraćaja, pravosudni organi, organizacije za zdravstveno, penzijsko i invalidsko osiguranje, zdravstvene ustanove i ustanove za socijalni rad, podaci se pribavljaju od tih organa i organizacija.

Organi, organizacije i pojedinci koji poseduju podatke ili baze podataka iz stava 1. ovog člana dužni su da, na zahtev, proslede te podatke društvu za osiguranje.

Podaci iz stava 1. ovog člana čuvaju se deset godina po isteku ugovora o osiguranju, odnosno po okončanju postupka naknade štete.

Podatke iz stava 1. ovog člana mogu koristiti, bez naknade, i oštećena lica, prilikom podnošenja zahteva za naknadu štete društvu za osiguranje.

Izuzetak od obaveznog osiguranja

Član 11

Odredbe ovog zakona ne odnose se na prevozna sredstva Vojske Srbije.

Primena odredaba Zakona o osiguranju

Član 12

Na osnivanje, poslovanje i vršenje nadzora nad poslovanjem društva za osiguranje koje obavlja poslove obaveznog osiguranja, primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje delatnost osiguranja (u daljem tekstu: Zakon o osiguranju), ako ovim zakonom pojedina pitanja nisu drukčije uređena.

Primena drugih zakona

Član 13

Na ugovore o obaveznom osiguranju primenjuje se zakon kojim se uređuju obligacioni odnosi i drugi odgovarajući zakoni kojima se uređuju ugovori u pojedinim vrstama osiguranja, ako ovim zakonom pojedina pitanja nisu drukčije uređena.

II OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PREVOZU OD POSLEDICA NESREĆNOG SLUČAJA

Obaveza osiguranja putnika u javnom prevozu od posledica nesrećnog slučaja

Član 14

Vlasnici prevoznih sredstava kojima se obavlja javni prevoz putnika dužni su da zaključe ugovor o osiguranju putnika u javnom prevozu od posledica nesrećnog slučaja.

Ugovor iz stava 1. ovog člana dužni su da zaključe vlasnici:

- 1) autobusa kojim se obavlja javni prevoz u gradskom, prigradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i vanlinijskom prevozu;
- 2) autobusa kojim se obavlja prevoz zaposlenih na posao i sa posla;
- 3) autobusa kojim se obavlja prevoz dece i učenika do predškolskih, odnosno školskih ustanova i od predškolskih, odnosno školskih ustanova;
- 4) autobusa za prevoz turista;
- 5) putničkih automobila kojima se obavlja auto-taksi prevoz i "rent-a-kar" vozila;

6) šinskih vozila za prevoz putnika;

7) svih vrsta plovnih objekata, kojima se na redovnim linijama ili slobodno prevoze putnici, uključujući i krstarenja i prevoz turista;

8) svih vrsta "rent-a-kar" plovnih objekata iz tačke 7) ovog stava;

9) vazduhoplova čija je namena javni avio-prevoz (redovni, čarter, avio-taksi);

10) turističkih vazduhoplova koji se koriste za kraće prelete i panoramske letove i "rent-a-kar" vazduhoplova;

11) drugih prevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se prevoze putnici, uz naplatu prevoza, u vidu registrovane delatnosti.

Zaključenje ugovora iz stava 1. ovog člana, ne isključuje obavezu zaključenja ugovora o osiguranju od odgovornosti.

Dozvola za stavljanje u saobraćaj, odnosno drugi akt nadležnog organa kojim se utvrđuje sposobnost za stavljanje u saobraćaj prevoznog sredstva iz stava 2. ovog člana može se izdati po podnošenju dokaza tom organu o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1. ovog člana.

Vlasnik prevoznog sredstva iz stava 2. ovog člana, dužan je da na vidnom mestu u prevoznom sredstvu i voznoj karti naznači podatke o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1. ovog člana, a naročito naziv društva za osiguranje i prava putnika po osnovu tog ugovora.

Pojam putnika u javnom prevozu

Član 15

Putnici u javnom prevozu, u smislu ovog zakona, su:

1) lica koja se nalaze u prevoznom sredstvu kojim se obavlja javni prevoz i koja imaju nameru da putuju, bez obzira da li su kupila voznu kartu ili nisu;

2) lica koja se nalaze u krugu stanice, pristaništa, luke, aerodroma ili u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, pre ukrcajanja, koja imaju nameru da putuju;

3) lica koja su obavila putovanje i napustila prevozno sredstvo, a nalaze se u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, u krugu stanice, pristaništa, luke ili aerodroma.

Putnicima iz stava 1. ovog člana smatraju se i lica koja imaju pravo na besplatnu vožnju.

Putnicima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se lica kojima je mesto rada na prevoznom sredstvu.

Visina osigurane sume

Član 16

Iznos najniže osigurane sume na koju može biti ugovoreno osiguranje putnika u javnom prevozu od posledica nesrećnog slučaja, po jednom putniku utvrđuje Vlada, na predlog Narodne banke Srbije.

Osigurana suma iz stava 1, ovog člana ne može biti niža od:

1) za slučaj smrti putnika	8.000 evra;
2) za slučaj trajnog gubitka opšte radne sposobnosti (invaliditeta) putnika	16.000 evra;
3) za slučaj privremene sprečenosti za rad i stvarnih i nužnih troškova lečenja putnika	4.000 evra.

Odluka iz stava 1. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Pravo na isplatu osigurane sume

Član 17

Putnik koga zadesi nesrećni slučaj, odnosno određeni korisnik prema uslovima osiguranja u slučaju smrti putnika, ima pravo da zahteva da društvo za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o osiguranju iz člana 14. stav 1. ovog zakona, neposredno njemu izvrši svoju obavezu iz ugovora o osiguranju.

Ako vlasnik prevoznog sredstva nije zaključio ugovor o osiguranju iz člana 14. stav 1. ovog zakona, ili je zaključio ugovor o osiguranju sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak, a desio se nesrećni slučaj, lice iz stava 1. ovog člana može zahtevati isplatu osigurane sume iz sredstava Garantnog fonda, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Pravo na osiguranu sumu iz člana 16. ovog zakona ima putnik, odnosno korisnik osiguranja, nezavisno od toga da li ima pravo na naknadu štete po osnovu odgovornosti prevozioca.

III OSIGURANJE VLASNIKA MOTORNIH VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

1. Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti i njegovo dejstvo

Obaveza osiguranja od autoodgovornosti

Član 18

Vlasnik motornog vozila dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom motornog vozila pričinu trećim licima usled smrti, povrede tela, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, osim za štete na stvarima koje je primio na prevoz (u daljem tekstu: osiguranje od autoodgovornosti).

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, osiguranje od autoodgovornosti pokriva i štete na stvarima koje su primljene na prevoz, ukoliko te stvari služe za ličnu upotrebu lica koja su se nalazila u vozilu.

Pod štetom iz stava 1. ovog člana, podrazumeva se i šteta koja je pričinjena trećem licu usled pada stvari sa motornog vozila.

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja

Član 19

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja jednoobrazna je za teritoriju Republike Srbije.

Sadržinu obrasca polise osiguranja iz stava 1. ovog člana i način vođenja evidencije preuzetih polisa propisuje Narodna banka Srbije.

Obrazac polise osiguranja iz stava 1. ovog člana štampa Narodna banka Srbije - Zavod za izradu novčanica i kovanog novca.

Zaključenje ugovora o osiguranju od autoodgovornosti i registracija motornog vozila

Član 20

Vlasnik motornog vozila, čije vozilo podleže obavezi registracije, dužan je da, pri registraciji motornog vozila, produženju registracije i izdavanju probnih tablica, organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju od autoodgovornosti.

Vlasnik motornog vozila koje ne podleže obavezi registracije svake godine dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu i da obnavlja to osiguranje za sve vreme dok je motorno vozilo u saobraćaju.

Lica koja nemaju pravo na naknadu štete

Član 21

Pravo na naknadu štete, po osnovu osiguranja od autoodgovornosti, nema:

- 1) vlasnik motornog vozila čijom mu je upotrebom pričinjena šteta, za štete na stvarima;
- 2) vozač motornog vozila čijom mu je upotrebom pričinjena šteta;
- 3) lice koje je svojevolejno ušlo u motorno vozilo čijom mu je upotrebom pričinjena šteta, a koje je znalo da je to vozilo protivpravno oduzeto;
- 4) lice koje je štetu pretrpelo:

(1) upotrebom motornog vozila za vreme zvanično odobrenih auto-moto i karting takmičenja i delova tih takmičenja na zatvorenim stazama, na kojima je cilj postizanje maksimalne brzine, kao i na probama (treningu) za ta takmičenja,

(2) usled dejstva nuklearne energije tokom prevoza nuklearnog materijala,

(3) usled vojnih operacija, vojnih manevara, pobuna ili terorističkih akcija, ako postoji uzročna veza između tih dejstava i nastale štete.

Visina sume osiguranja

Član 22

Iznos najniže sume osiguranja na koju može biti ugovoreno osiguranje od autoodgovornosti utvrđuje Vlada, na predlog Narodne banke Srbije.

Iznos iz stava 1, ovog člana ne može biti niži od:

1) za štetu na licima, po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica	1.000.000 evra;
2) za štetu na stvarima, po jednom štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih lica	200.000 evra.

Druge najniže sume osiguranja na koje može biti ugovoreno osiguranje definisane kriterijumima iz člana 26. za novčanu naknadu šteta na licima utvrđuje Vlada Republike Srbije na predlog Narodne banke Srbije.

Ako ima više oštećenih lica, a ukupna naknada štete je veća od iznosa iz stava 1. ovog člana, prava oštećenih lica prema društvu za osiguranje srazmerno se smanjuju, do iznosa iz tog stava.

Odluka iz stava 1. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Obaveštenje o saobraćajnoj nezgodi

Član 23

Vlasnik motornog vozila, odnosno učesnik u saobraćajnoj nezgodi, dužan je da odgovorno društvo za osiguranje obavesti o saobraćajnoj nezgodi u roku od 15 dana od dana kada se dogodila saobraćajna nezgoda.

Zahtev za naknadu štete i pravo na podnošenje tužbe

Član 24

Potraživanje po osnovu osiguranja od autoodgovornosti oštećeno lice ostvaruje podnošenjem odštetnog zahteva neposredno društvu za osiguranje.

Oštećeno lice može podneti zahtev za naknadu štete društvu za osiguranje sa kojim je to lice zaključilo ugovor o osiguranju od autoodgovornosti, ako je takva mogućnost predviđena tim ugovorom, saglasno aktima poslovne politike društva.

Ako društvo za osiguranje ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno obaveštenje iz člana 25. stav 5. ovog zakona u roku od 90 dana od dana prijema odštetnog zahteva, odnosno ne isplati malu

štetu u roku iz člana 27. ovog zakona, oštećeno lice može podneti tužbu sudu i o tome obavestiti Narodnu banku Srbije.

Društvo za osiguranje dužno je da zahtev iz stava 1. ovog člana evidentira u posebnoj knjizi šteta sa danom prijema zahteva, po redosledu prijema.

U slučaju naknade štete po zahtevu iz stava 2. ovog člana, društvo za osiguranje koje je isplatilo štetu ima pravo na regres od društva za osiguranje čiji je osiguranik odgovoran za štetu.

Postupak i rokovi za odlučivanje o zahtevu za naknadu štete

Član 25

Društvo za osiguranje je dužno da u roku od 14 dana od dana prijema odštetnog zahteva utvrdi osnov i visinu tog zahteva, da dostavi podnosiocu zahteva obrazloženu ponudu za naknadu štete i da isplati naknadu štete.

Ukoliko podneti odštetni zahtev nije potpun, društvo za osiguranje je dužno da se u roku od osam dana od dana prijema zahteva pismeno obrati podnosiocu zahteva i zatraži kompletiranje dokumentacije.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, ako u roku od 14 dana od dana prijema odštetnog zahteva nije moguće utvrditi osnov i visinu tog zahteva, društvo za osiguranje je dužno da ih utvrdi u roku od 45 dana od dana prijema tog zahteva za štetu na stvarima, a u roku od 90 dana od dana prijema tog zahteva za štetu na licima i da dostavi podnosiocu zahteva obrazloženu ponudu za naknadu štete, a u daljem roku od 14 dana da isplati naknadu štete.

U slučaju kada je ponuđena visina naknade štete iz st. 1. i 3. ovog člana manja od potraživanja oštećenog lica, društvo za osiguranje je dužno da oštećenom licu ponudi i izvrši isplatu nespornog dela svoje obaveze na ime predujma, u rokovima utvrđenim tim stavovima. Prihvatanje nespornog dela naknade štete ne utiče na pravo na potraživanje spornog dela naknade.

U slučaju kada društvo za osiguranje oceni da nema osnova za naknadu štete o tome će pismeno, sa obrazloženjem, obavestiti podnosioca odštetnog zahteva, u roku od osam dana od utvrđivanja nepostojanja osnova, a saglasno rokovima za odlučivanje o odštetnom zahtevu utvrđenim odredbama st. 1. i 3. ovog člana.

Naknada šteta na licima

Član 26

Društvo za osiguranje novčanu naknadu šteta na licima utvrđuje primenom propisanih kriterijuma za naknadu te štete.

Vlada bliže propisuje način i kriterijume za utvrđivanje materijalne štete i način i kriterijume za utvrđivanje nematerijalne štete, zavisno od težine telesne povrede ili narušenog zdravlja, odnosno od stepena delimične onesposobljenosti za rad, kao i krug lica koja imaju pravo na naknadu i maksimalni iznos naknade za pretrpljene bolove usled smrti ili teškog invaliditeta nekog lica.

Naknada male štete

Član 27

Štete za koje odštetni zahtev iznosi manje od 1.000 evra u dinarskoj protivvrednosti i za koje su uz zahtev dostavljeni dokazi na osnovu kojih se može utvrditi obaveza društva za osiguranje, smatraju se malim štetama.

Društvo za osiguranje je dužno da naknadu štete iz stava 1. ovog člana isplati u roku od osam dana od dana prijema zahteva.

Društvo za osiguranje je dužno da štetu isplati u roku iz stava 2. ovog člana i u slučaju kad u postupku naknade štete utvrdi da je iznos štete do 1.000 evra u dinarskoj protivvrednosti, iako zahtev za naknadu štete nije opredeljen kao zahtev za naknadu štete iz stava 1. ovog člana.

Prigovor i subrogacija društva za osiguranje

Član 28

Kad oštećeno lice podnese odštetni zahtev društvu za osiguranje, društvo ne može u odgovoru na takav zahtev isticati prigovore koje bi na osnovu zakona ili ugovora o osiguranju moglo istaći prema osiguraniku zbog nepridržavanja zakona ili ugovora.

Društvo za osiguranje koje naknadi štetu oštećenom licu stupa u njegovo pravo prema licu odgovornom za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka, ako obaveza društva nije nastupila prema uslovima ugovora o osiguranju od autoodgovornosti.

Naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja

Član 29

Osigurano lice gubi prava iz osiguranja u sledećim slučajevima:

- 1) ako vozač nije koristio motorno vozilo u skladu sa njegovom namenom;
- 2) ako vozač nije imao vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilom određene kategorije, osim ako je vozilom upravljalo lice koje je kandidat za vozača za vreme obuke za upravljanje vozilom, uz poštovanje propisa kojima je ta obuka regulisana;
- 3) ako je vozaču oduzeta vozačka dozvola ili je isključen iz saobraćaja ili mu je izrečena zaštitna mera zabrane upravljanja motornim vozilom, odnosno zaštitna mera zabrane upotrebe inostrane vozačke dozvole na teritoriji Republike Srbije;
- 4) ako je vozač upravljao motornim vozilom pod uticajem alkohola iznad dozvoljene granice, opojnih droga, odnosno zabranjenih lekova ili drugih psihoaktivnih supstanci;
- 5) ako je vozač štetu prouzrokovao namerno;

6) ako je šteta nastala zbog toga što je motorno vozilo bilo tehnički neispravno, a ta je okolnost vozaču vozila bila poznata;

7) ako je vozač posle saobraćajne nezgode napustio mesto događaja, a da nije dao svoje lične podatke i podatke o osiguranju.

Gubitak prava iz osiguranja na osnovu stava 1. ovog člana nema uticaja na pravo oštećenog lica na naknadu štete.

Društvo za osiguranje koje naknadi štetu oštećenom licu iz stava 2. ovog člana, stupa u prava oštećenog lica prema licu koje je odgovorno za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Naknada štete koju prouzrokuje neovlašćeno lice

Član 30

Osiguranjem od autoodgovornosti obuhvaćene su, u skladu sa odredbama ovog zakona, i štete prouzrokovane upotrebom motornog vozila koje je koristilo, odnosno kojim je upravljalo neovlašćeno lice.

Društvo za osiguranje koje naknadi oštećenom licu štetu iz stava 1. ovog člana, stupa u prava oštećenog lica prema licu koje je odgovorno za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi

Član 31

U slučaju saobraćajne nezgode, učesnici su dužni da popune, potpišu i međusobno razmene Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi, saglasno zakonu kojim se uređuje bezbednost saobraćaja na putevima. Uredno popunjen Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi oštećeno lice i osiguranik mogu koristiti kao odštetni zahtev po osnovu osiguranja od autoodgovornosti.

Društvo za osiguranje dužno je da ugovaraču osiguranja, uz polisu osiguranja od autoodgovornosti, uruči Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi.

Za vreme upotrebe motornog vozila u saobraćaju, vozač je dužan da ima Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi i da ga predoči na zahtev ovlašćenog službenog lica.

Promena vlasnika motornog vozila

Član 32

Ako se u toku važenja ugovora o osiguranju od autoodgovornosti promeni vlasnik motornog vozila, prava i obaveze iz tog ugovora prelaze na novog vlasnika i traju do isteka tekućeg perioda osiguranja.

Teritorijalna važnost osiguranja od autoodgovornosti

Član 33

Osiguranje od autoodgovornosti pokriva štete nastale na teritoriji država članica Evropske unije i teritoriji država članica Sistema međunarodne karte osiguranja ili država čiji je nacionalni biro osiguranja potpisnik Multilateralnog sporazuma, bez plaćanja dodatne premije osiguranja.

Naknada štete prouzrokovane u inostranstvu

Član 34

Odgovorno društvo za osiguranje dužno je da naknadi štetu koja je upotrebom motornog vozila prouzrokovana na teritoriji država članica Evropske unije i teritoriji država članica Sistema međunarodne karte osiguranja ili država čiji je nacionalni biro osiguranja potpisnik Multilateralnog sporazuma, do visine određene propisima o osiguranju od autoodgovornosti države u kojoj je šteta nastala. Ako je najniža suma osiguranja te države niža od sume osiguranja iz člana 22. ovog zakona, šteta će se naknaditi do iznosa iz tog člana.

Ako odgovorno društvo za osiguranje iz stava 1. ovog člana ne isplati naknadu štete, štetu će naknaditi Udruženje.

Za štetu koju prouzrokuje vozač neosiguranog motornog vozila koje se uobičajeno nalazi na teritoriji Republike Srbije na teritoriji država članica Evropske unije ili država čiji je nacionalni biro osiguranja potpisnik Multilateralnog sporazuma ili države u kojoj registarska tablica zamenjuje važeću međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti, odgovara Garantni fond, u skladu sa zaključenim međunarodnim sporazumima.

Isticanje regresnih zahteva pravnih lica iz oblasti socijalnog osiguranja

Član 35

Pravna lica koja obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja mogu, na ime isplaćenih obaveza za svoje osiguranike, prema društvu za osiguranje isticati regresne zahteve po osnovu osiguranja od autoodgovornosti u iznosu stvarne štete, do iznosa najviše obaveze društva, u slučajevima kad te zahteve, prema odgovarajućim propisima, mogu isticati prema licu odgovornom za štetu.

Stvarnom štetom iz stava 1. ovog člana smatraju se troškovi lečenja i drugi nužni troškovi prouzrokovani lečenjem, kao i srazmeran iznos penzije oštećenog lica odnosno članova njegove porodice, a koji se određuje u kapitalizovanom iznosu prema preostalom vremenu staža osiguranja i godinama života lica potrebnih za sticanje prava na starosnu penziju.

2. Naknada štete prouzrokovane upotrebom motornog vozila inostrane registracije

Međunarodna isprava o osiguranju od autoodgovornosti

Član 36

Vozač koji ulazi na teritoriju Republike Srbije motornim vozilom koje se uobičajeno nalazi na teritoriji države čiji nacionalni biro osiguranja nije potpisnik Multilateralnog sporazuma, dužan je da ima valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti koja važi za teritoriju Evropske unije ili neki drugi dokaz o postojanju takvog osiguranja.

Međunarodnu ispravu iz stava 1. ovog člana, za motorno vozilo koje se uobičajeno nalazi na teritoriji države čiji je nacionalni biro osiguranja potpisnik Multilateralnog sporazuma, zamenjuje registarska tablica.

U slučaju kad je motorno vozilo poslato sa teritorije države članice Evropske unije na teritoriju Republike Srbije, smatra se da se rizik nalazi u Republici Srbiji za vreme od trideset dana od neposrednog prijema vozila od strane kupca, i kad vozilo nije registrovano u Republici Srbiji.

Valjanost međunarodne isprave o osiguranju od autoodgovornosti

Član 37

Međunarodnom ispravom i dokazom iz člana 36. stav 1. ovog zakona smatra se isprava i dokaz čiju valjanost priznaje Udruženje, u skladu sa zaključenim međunarodnim sporazumima.

Udruženje je garant za obaveze zasnovane na ispravi iz stava 1. ovog člana, do iznosa iz člana 22. ovog zakona.

Granično osiguranje

Član 38

Vozač motornog vozila koje se uobičajeno nalazi na teritoriji države čiji nacionalni biro osiguranja nije potpisnik Multilateralnog sporazuma koji nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od autoodgovornosti iz člana 36. ovoga zakona, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti (granično osiguranje) koje važi na teritoriji država članica Evropske unije s važnošću za vreme njegovog boravka na teritoriji države članice Evropske unije, a najmanje na 15 dana.

Nadzor nad ispunjavanjem obaveza vozača motornog vozila sa inostranom registracijom iz stava 1. ovog člana i iz člana 36. ovog zakona, sprovodi organ nadležan za unutrašnje poslove. Kad motorna vozila, koja se uobičajeno nalaze na teritoriji druge države članice Evropske unije ili treće države, ulaze u Republiku Srbiju sa teritorije druge države članice, organ nadležan za unutrašnje poslove obavlja nadzor nesistematičnim proveravanjem, koje nije usmereno isključivo na proveravanje osiguranja od autoodgovornosti.

Naknada štete prouzrokovane upotrebom motornog vozila inostrane registracije

Član 39

Lice kome je pričinjena šteta upotrebom motornog vozila inostrane registracije na teritoriji Republike Srbije, za koje postoji valjana međunarodna isprava ili drugi dokaz o osiguranju od autoodgovornosti, podnosi odštetni zahtev društvu za osiguranje koje je dobilo ovlašćenje Udruženja za obavljanje poslova koji proizlaze iz međunarodnog sporazuma o osiguranju vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom motornih vozila u zemlji ili inostranstvu.

Ako društvo za osiguranje kome je podnet odštetni zahtev iz stava 1. ovog člana u roku od 60 dana od dana prijema tog zahteva ne isplati naknadu štete, oštećeno lice ima pravo da odštetni zahtev podnese Udruženju.

Ako Udruženje ne isplati naknadu štete u roku od 30 dana od dana prijema odštetnog zahteva, oštećeno lice može podneti tužbu protiv Udruženja ili društva za osiguranje iz stava 1. ovog člana i o tome obavestiti Narodnu banku Srbije.

Naknada štete po osnovu graničnog osiguranja

Član 40

Štetu prouzrokovanu upotrebom motornog vozila inostrane registracije, čiji se vlasnik osigurao od autoodgovornosti kod domaćeg društva za osiguranje, naknađuje to društvo, prema odredbama ovog zakona koje važe za osiguranje vlasnika motornog vozila domaće registracije.

Naknada štete od neosiguranog motornog vozila inostrane registracije

Član 41

Štetu koja je prouzrokovana upotrebom motornog vozila inostrane registracije, čiji se vlasnik nije osigurao od autoodgovornosti, naknađuje Garantni fond.

3. Premija za obavezno osiguranje - premijski sistem

Utvrđivanje i propisivanje premije za obavezno osiguranje

Član 42

Društvo za osiguranje dužno je da obračun premije za svaku tarifnu grupu premijskog sistema obaveznog osiguranja vrši na osnovu odgovarajućih podataka za tu tarifnu grupu.

Podatke za obračun premije za svaku tarifnu grupu premijskog sistema čine podaci o zaključenim ugovorima o osiguranju, prijavljenim, rešenim, isplaćenim i rezervisanim štetama, troškovima u vezi sa rešavanjem i isplatom šteta, kao i ostali podaci potrebni za procenu rizika i utvrđivanje premije.

Podatke iz stava 2. ovog člana društvo za osiguranje dužno je da dostavlja Udruženju, u roku koji propiše to udruženje.

Udruženje obrađuje podatke iz stava 2. ovog člana i objavljuje ih na svom veb sajtu najmanje jednom godišnje.

Bonus - malus sistem

Član 43

Društvo za osiguranje dužno je da u svoj premijski sistem, odnosno tarifu uključi i prilikom zaključivanja osiguranja od autoodgovornosti primenjuje bonus - malus sistem.

Osnovne kriterijume bonus - malus sistema, podatke za primenu tog sistema, kao i najviši bonus, utvrđuje Narodna banka Srbije.

Društvo za osiguranje može da utvrdi i druge dodatne kriterijume koji nisu u suprotnosti sa kriterijumima iz stava 2. ovog člana.

4. Prodaja polisa osiguranja i poslovanje društva za osiguranje

Član 44

Prodaju polisa osiguranja od autoodgovornosti, pored lica predviđenih Zakonom o osiguranju, mogu obavljati i pravna lica koja su u skladu sa propisima o bezbednosti saobraćaja na putevima ovlašćena za vršenje tehničkog pregleda vozila (u daljem tekstu: tehnički pregled).

Prodaja polisa osiguranja od autoodgovornosti od strane tehničkih pregleda ne smatra se poslovima zastupanja u osiguranju u smislu Zakona o osiguranju.

Prodaju polisa osiguranja od autoodgovornosti kod tehničkog pregleda mogu vršiti samo zaposleni u tom licu, koji imaju ovlašćenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju izdato saglasno Zakonu o osiguranju.

Društvo za osiguranje i tehnički pregled, kao i sa njima povezana lica, ne mogu, osim ugovora o prodaji polisa osiguranja, zaključivati ugovore o zakupu poslovnog prostora, niti druge pravne poslove kojima tehnički pregled ostvaruje druge prihode i pogodnosti iz sredstava društva za osiguranje ili sa njim povezanog lica.

Tehnički pregled ne može naplaćivati premiju osiguranja.

Član 45

Režijski dodatak u obavljanju poslova osiguranja od autoodgovornosti može iznositi do 23% bruto premije tog osiguranja.

Troškovi sprovođenja osiguranja od autoodgovornosti, uključujući i troškove pribave, ne mogu biti veći od ostvarenog režijskog dodatka iz stava 1. ovog člana, a provizija za prodaju polisa osiguranja od autoodgovornosti ne može iznositi više od 5% bruto premije tog osiguranja.

Društvo za osiguranje dužno je da u okviru finansijskih izveštaja posebno sastavlja uporedni pregled prihoda i rashoda i da utvrđuje i iskazuje dobit, odnosno višak i gubitak, odnosno manjak za obavljanje poslova osiguranja od autoodgovornosti.

Društvo za osiguranje dužno je da 1,2% bruto premije osiguranja od autoodgovornosti izdvoji kao deo preventive i da kvartalno uplaćuje na poseban račun za uvođenje, funkcionisanje i unapređenje sistema za praćenje, kontrolu i regulisanje saobraćaja - video nadzor nad putevima.

Društva za osiguranje će izdvajanja iz stava 4. ovog člana vršiti u roku od pet godina.

Sredstva iz stava 4. ovog člana koriste se u skladu sa zakonom kojim se uređuje bezbednost saobraćaja na putevima.

5. Posebne odredbe o sprovođenju osiguranja od autoodgovornosti

1) Ovlašćeni predstavnik za odlučivanje o odštetnom zahtevu

Član 46

Ovlašćeni predstavnik za odlučivanje o odštetnom zahtevu po osnovu osiguranja od autoodgovornosti (u daljem tekstu: ovlašćeni predstavnik) je lice koje u ime i za račun odgovornog društva za osiguranje prikuplja informacije, preuzima mere potrebne za odlučivanje o odštetnom zahtevu i u državi prebivališta oštećenog lica vrši odgovarajuće isplate u slučaju šteta nastalih zbog saobraćajne nezgode u državi članici Evropske unije koja nije država prebivališta oštećenog lica, odnosno u trećim državama čiji je nacionalni biro osiguranja član Sistema međunarodne karte osiguranja, a prouzrokovanih upotrebom motornih vozila koja su osigurana i uobičajeno se nalaze u nekoj od država članica Evropske unije različitoj od države prebivališta oštećenog lica.

Ovlašćeni predstavnik mora imati sva potrebna ovlašćenja za zastupanje društva za osiguranje u odnosu na oštećeno lice i državne organe, i u toj državi mora imati svoje sedište, odnosno prebivalište.

Ovlašćeni predstavnik mora biti osposobljen za obradu odštetnih zahteva na službenom jeziku države za koju je imenovan.

Ovlašćeni predstavnik može raditi za jedno ili za više društava za osiguranje.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, oštećeno lice može odštetni zahtev ostvarivati neposredno od onog ko je prouzrokovao saobraćajnu nezgodu ili od odgovornog društva za osiguranje.

Pravna lica iz člana 35. ovog zakona i druga pravna lica na koja su, na osnovu ovog zakona, preneti prava oštećenog lica na naknadu, nemaju pravo da ostvaruju naknadu štete od ovlašćenog predstavnika.

Član 47

Društvo za osiguranje koje obavlja poslove osiguranja od autoodgovornosti na teritoriji Republike Srbije, dužno je da u svim drugim državama članicama Evropske unije imenuje ovlašćene predstavnike.

Društvo za osiguranje preko Informacionog centra iz člana 50. ovog zakona, obaveštava informacione centre drugih država članica Evropske unije o imenu i prebivalištu, odnosno sedištu ovlašćenog predstavnika iz stava 1. ovog člana.

Član 48

Imenovanje ovlašćenih predstavnika u državama članicama Evropske unije ne utiče na materijalno pravo koje se primenjuje pri obradi odštetnih zahteva, niti menja sudsku nadležnost.

Član 49

Odgovorno društvo za osiguranje ili njegov ovlašćeni predstavnik, dužni su da u roku od tri meseca od dana podnošenja odštetnog zahteva, oštećenom licu dostave:

- 1) obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su osnov i visina štete nesporni;
- 2) obrazloženi odgovor, ako su osnov i visina štete sporni.

Ako društvo za osiguranje ili njegov ovlašćeni predstavnik, u roku iz stava 1. ovog člana, oštećenom licu ne dostave obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno obrazloženi odgovor, oštećeno lice protiv odgovornog društva za osiguranje može podneti tužbu u mestu svog prebivališta.

Narodna banka Srbije će obavestiti nadzorni organ države članice Evropske unije ako odgovorno društvo za osiguranje ili njegov ovlašćeni predstavnik postupaju suprotno obavezi iz stava 1. ovog člana.

2) Informacioni centar

Član 50

Informacioni centar organizuje se u okviru Udruženja radi što efikasnijeg ostvarivanja odštetnog zahteva u slučaju štete nastale upotrebom motornih vozila.

Informacioni centar:

- 1) prikuplja podatke od značaja za ostvarivanje odštetnih zahteva i vodi registar tih podataka;
- 2) omogućuje uvid u podatke iz tačke 1) ovog stava;
- 3) pruža pomoć oštećenim licima pri prikupljanju podataka iz registra iz tačke 1) ovog stava i iz registara informacionih centara drugih država članica Evropske unije.

Registar iz stava 2. tačka 1) ovog člana sadrži podatke o:

- 1) registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima i brojevima šasija motornih vozila registrovanih u Republici Srbiji;
- 2) brojevima polisa osiguranja od autoodgovornosti za vozila iz tačke 1) ovog stava;

- 3) trajanju osiguravajućeg pokrića na osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti;
- 4) poslovnom imenu i sedištu društva za osiguranje koje pruža osiguravajuće pokriće na osnovu ugovora o osiguranju iz tačke 3) ovog stava;
- 5) imenu i prezimenu, datumu rođenja, prebivalištu, odnosno poslovnom imenu i sedištu osiguranika;
- 6) imenu i prebivalištu, odnosno sedištu ovlašćenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Srbije u drugim državama članicama Evropske unije;
- 7) spisku vlasnika motornih vozila koji su u Republici Srbiji izuzeti od obaveze osiguranja od autoodgovornosti.

Podaci iz stava 3. ovog člana prikupljaju se od društava za osiguranje i iz evidencije registrovanih motornih vozila u Republici Srbiji.

Na zahtev oštećenog lica, podatke iz stava 3. ovog člana Udruženje će zatražiti i iz registara informacionih centara drugih država članica Evropske unije.

Društvo za osiguranje i organ nadležan za evidenciju registrovanih motornih vozila u Republici Srbiji, dužni su da podatke iz stava 3. ovog člana redovno dostavljaju Udruženju.

Podatke iz stava 3. tač. 1) do 5) ovog člana, Informacioni centar čuva najmanje deset godina od dana objave registracije motornog vozila ili prestanka važenja polise osiguranja.

Radi pružanja pomoći pri prikupljanju podataka iz stava 2. tačka 3) ovog člana, Informacioni centar saraduje sa informacionim centrima drugih država članica Evropske unije.

Član 51

Informacioni centar je dužan da oštećenim licima, u roku od deset godina od dana saobraćajne nezgode, iz svog ili iz registra informacionog centra druge države članice Evropske unije, bez odlaganja omogućiti uvid u sledeće podatke:

- 1) poslovno ime i sedište odgovornog društva za osiguranje;
- 2) broj polise osiguranja društva iz tačke 1) ovog stava;
- 3) ime i prezime, odnosno poslovno ime i prebivalište, odnosno sedište ovlašćenog predstavnika u Republici Srbiji, koga je imenovalo odgovorno društvo za osiguranje.

Informacioni centar, na zahtev oštećenog lica, prikuplja podatke o imenu i prezimenu, odnosno poslovnom imenu i prebivalištu, odnosno sedištu vlasnika, uobičajenog vozača ili evidentiranog korisnika motornog vozila, ako je oštećeno lice iskazalo pravni interes za prikupljanje takve informacije. Informacioni centar podatke prikuplja, pre svega, od društava za osiguranje i od organa nadležnog za registraciju motornih vozila.

Informacioni centar prikuplja za oštećeno lice podatke o imenu i prezimenu, odnosno poslovnom imenu i prebivalištu, odnosno sedištu lica koje je odgovorno za štetu prouzrokovanu upotrebom motornog vozila za koje važi izuzetak od obaveze osiguranja od autoodgovornosti.

Član 52

Informacioni centar je dužan da svim oštećenim licima i drugim učesnicima saobraćajne nezgode omogući uvid u podatke i korišćenje podataka, u skladu sa ovim zakonom.

Obrada i čuvanje podataka, omogućavanje uvida u podatke i korišćenje podataka koji su po svojoj prirodi lični podaci, obavlja se saglasno odredbama člana 9. stav 3. ovoga zakona.

3) Biro za naknadu štete

Član 53

Biro za naknadu štete organizuje se u okviru Udruženja.

Oštećeno lice sa prebivalištem u Republici Srbiji odštetni zahtev može podneti Birou za naknadu štete, ako je saobraćajna nezgoda nastala u drugoj državi članici Evropske unije, odnosno u trećoj državi čiji je nacionalni biro osiguranja član Sistema međunarodne karte osiguranja, a prouzrokovana je motornim vozilom koje je osigurano, odnosno uobičajeno se nalazi u drugoj državi članici Evropske unije.

Biro za naknadu štete odgovoran je samo u izuzetnim slučajevima kad odgovorno društvo za osiguranje, odnosno njegov ovlašćeni predstavnik nisu ispunili svoje obaveze propisane ovim zakonom.

Oštećeno lice iz stava 2. ovog člana može odštetni zahtev podneti Birou za naknadu štete ako:

- 1) u roku od tri meseca od dana podnošenja odštetnog zahteva odgovornom društvu za osiguranje ili njegovom ovlašćenom predstavniku, to društvo za osiguranje ili njegov ovlašćeni predstavnik nisu postupili u skladu sa članom 49. ovoga zakona;
- 2) odgovorno društvo za osiguranje u Republici Srbiji nije imenovalo ovlašćenog predstavnika, osim ako je oštećeno lice već podnelo odštetni zahtev neposredno odgovornom društvu za osiguranje i ako je to lice u roku od tri meseca od dana podnošenja odštetnog zahteva dobilo obrazložen odgovor odgovornog društva za osiguranje;
- 3) u roku od dva meseca od dana podnošenja odštetnog zahteva, nije bilo moguće identifikovati motorno vozilo, odnosno odgovorno društvo za osiguranje.

Član 54

Biro za naknadu štete dužan je da se izjasni o odštetnom zahtevu u roku od dva meseca od dana podnošenja odštetnog zahteva. Biro za naknadu štete obustaviće postupak ako društvo za osiguranje ili njegov ovlašćeni predstavnik ispune svoje obaveze iz člana 49. ovoga zakona.

Biro za naknadu štete o prijemu odštetnog zahteva i o tome da će u roku od dva meseca od dana prijema odštetnog zahteva postupiti na odgovarajući način odmah obaveštava:

- 1) odgovorno društvo za osiguranje ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
- 2) organ za naknadu štete u državi članici Evropske unije u kojoj je registrovano sedište društva za osiguranje kod kojeg je zaključen ugovor o osiguranju od autoodgovornosti;
- 3) lice koje je prouzrokovalo saobraćajnu nezgodu, ako je ono poznato.

Član 55

Oštećeno lice iz člana 53. stav 2. ovoga zakona ne može podneti Birou za naknadu štete odštetni zahtev ako je pokrenulo sudski postupak neposredno protiv lica koje je prouzrokovalo saobraćajnu nezgodu ili odgovornog društva za osiguranje.

Pravna lica, na koja su na osnovu zakona prešla prava oštećenih lica na naknadu štete prema licu koje je prouzrokovalo saobraćajnu nezgodu ili odgovornom društvu za osiguranje i pravna lica iz člana 35. ovog zakona, nemaju pravo na naknadu štete od Biroa za naknadu štete.

Ako je Biro za naknadu štete oštećenom licu iz člana 53. stav 2. ovog zakona isplatio štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete i troškova od organa za naknadu štete one države članice Evropske unije kod čijeg je društva za osiguranje, u skladu sa zaključenim međunarodnim sporazumima, zaključen ugovor o osiguranju od autoodgovornosti.

Biro za naknadu štete dužan je da, u skladu sa zaključenim međunarodnim sporazumima, naknadi isplaćeni iznos štete organu za naknadu štete države članice Evropske unije, ako se radi o obavezi na osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti društva za osiguranje koje je registrovano na teritoriji Republike Srbije.

Član 56

Ako nije moguće identifikovati motorno vozilo koje je prouzrokovalo štetu, odnosno ako u roku od dva meseca od dana podnošenja odštetnog zahteva nije bilo moguće utvrditi odgovorno društvo za osiguranje, oštećeno lice iz člana 53. stav 2. ovog zakona može svoj odštetni zahtev podneti Birou za naknadu štete.

Biro za naknadu štete koji naknadi štetu oštećenom licu ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete i troškova, u skladu sa zaključenim međunarodnim sporazumima, i to:

- 1) u slučaju da nije bilo moguće utvrditi odgovorno društvo za osiguranje - od garantnog fonda države članice Evropske unije u kojoj se motorno vozilo uobičajeno nalazi;
- 2) u slučaju da nije moguće identifikovati motorno vozilo - od garantnog fonda države članice Evropske unije u kojoj se saobraćajna nezgoda dogodila;
- 3) u slučaju motornog vozila iz trećih država - od garantnog fonda države članice Evropske unije u kojoj se saobraćajna nezgoda dogodila.

Član 57

Sredstva potrebna za rad Biroa za naknadu štete formiraju se iz doprinosa društava za osiguranje koja obavljaju poslove osiguranja od autoodgovornosti. Visinu potrebnih sredstava utvrđuje Udruženje i o tome obaveštava društva za osiguranje. Doprinos pojedinog društva za osiguranje srazmeran je njegovom udelu u broju zaključenih ugovora o osiguranju od autoodgovornosti u Republici Srbiji u prethodnoj godini.

Društva za osiguranje dužna su da uplate doprinose iz stava 1. ovog člana, u roku od 15 dana od dana prijema obaveštenja Udruženja.

Sredstva Biroa za naknadu štete vode se na posebnom računu Udruženja.

4) Registar štetnih događaja

Član 58

Registar štetnih događaja organizuje se u okviru Udruženja, radi obezbeđenja podataka o štetnim događajima, odnosno odštetnim zahtevima oštećenih lica po osnovu osiguranja od autoodgovornosti, a obuhvata podatke za period od poslednjih pet godina u kome osiguranik ima zaključen ugovor o osiguranju od autoodgovornosti.

Društvo za osiguranje dužno je da, za potrebe Registra iz stava 1. ovog člana, dostavi Udruženju podatke o štetnim događajima, po osnovu zaključenih ugovora o osiguranju od autoodgovornosti, za pojedino motorno vozilo i osiguranika, odnosno o postavljenim odštetnim zahtevima.

Član 59

Društvo za osiguranje dužno je da osiguraniku izda potvrdu o podnetim odštetnim zahtevima po osnovu njegovog osiguranja od autoodgovornosti, u roku od 15 dana od dana podnošenja zahteva, a koja se odnosi na period iz člana 58. stav 1. ovog zakona.

5) Obavljanje poslova osiguranja od autoodgovornosti od strane lica iz Evropske unije, odnosno strane države

Član 60

Društvo za osiguranje države članice Evropske unije, odnosno strane države i ogranak tog društva koji prema Zakonu o osiguranju mogu obavljati poslove obaveznog osiguranja na teritoriji Republike Srbije, mora biti član Udruženja i na njih se shodno primenjuju odredbe člana 75. ovog zakona.

Društvo za osiguranje, odnosno ogranak iz stava 1. ovog člana, dužno je da imenuje predstavnika koji ima sedište, odnosno prebivalište u Republici Srbiji i da njegovo ime, odnosno poslovno ime i prebivalište, odnosno sedište prosledi Narodnoj banci Srbije i Udruženju.

Imenovani predstavnik iz stava 2. ovog člana, u ime i za račun društva za osiguranje, odnosno ogranka iz stava 1. ovog člana, obrađuje odštetne zahteve i isplaćuje štete oštećenim licima, zastupa društvo pred sudovima i nadležnim organima u Republici Srbiji.

Imenovani predstavnik iz stava 2. ovog člana može obavljati i poslove ovlašćenog predstavnika iz člana 46. ovog zakona.

Imenovani predstavnik iz stava 2. ovog člana, dužan je da poslove iz st. 3. i 4. ovog člana obavlja na srpskom jeziku.

IV OSIGURANJE VLASNIKA VAZDUHOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA I PUTNICIMA

Obaveza osiguranja vlasnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima i putnicima

Član 61

Vlasnik vazduhoplova dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova pričini trećim licima i putnicima.

Treće lice iz stava 1. ovog člana je svako lice, osim putnika i članova letачke i kabinske posade vazduhoplova koji su na dužnosti u toku leta.

Putnik iz stava 1. ovog člana je svako lice koje se prevozi vazduhoplovom, uz saglasnost vlasnika vazduhoplova, osim članova letачke i kabinske posade vazduhoplova koji su na dužnosti u toku leta.

Ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana pokriva i štete pričinjene teretu i prtljagu.

Ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana ne mora pokrivati štete pričinjene teretu i prtljagu, ako se vazduhoplov ne koristi u komercijalne svrhe.

Ugovorom o osiguranju iz stava 1. ovog člana pokrivena su i štete zbog rizika rata i terorizma.

Izuzetno od stava 6. ovog člana, za vazduhoplove kojima MTOM iznosi do 500 kg, ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana ne mora pokrivati štete zbog rizika rata i terorizma.

Vlasnik inostranog vazduhoplova koji ulazi u vazdušni prostor Republike Srbije mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1. ovog člana, ako nema drugo obezbeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Izuzetno od stava 8. ovog člana, vlasnik vazduhoplova koji nije registrovan u Republici Srbiji, odnosno državi članici Evropske unije, odnosno čiji je vazduhoplov registrovan izvan teritorije Evropske unije i čiji letovi ne uključuju sletanje na teritoriju ili poletanje sa teritorije Evropske unije, nego samo let u vazdušnom prostoru Republike Srbije, ne mora ugovorom o osiguranju iz stava 1. ovog člana imati pokrivena štete pričinjene putnicima, teretu i prtljagu.

Registracija vazduhoplova i produženje registracije može se izvršiti kad se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1. ovog člana.

Vlasnik vazduhoplova koji ne podleže obaveznoj godišnjoj registraciji, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu.

Visina sume osiguranja

Član 62

Iznos najniže sume osiguranja, po jednom štetnom događaju, određene ugovorom o osiguranju iz člana 61. stav 1. ovog zakona utvrđuje Vlada, na predlog Narodne banke Srbije.

Najniža suma osiguranja iz stava 1. ovog člana ne može biti niža od:

1) za štete pričinjene trećim licima:	
(1) za motorne jedrilice kojima MTOM iznosi više od 20 kg	10.000 SDR
(2) za slobodne balone sa posadom	20.000 SDR
(3) za vazduhoplove kojima MTOM iznosi:	
- manje od 500 kg	750.000 SDR
- manje od 1.000 kg	1.500.000 SDR
- manje od 2.700 kg	3.000.000 SDR
- manje od 6.000 kg	7.000.000 SDR
- manje od 12.000 kg	18.000.000 SDR
- manje od 25.000 kg	80.000.000 SDR
- manje od 50.000 kg	150.000.000 SDR
- manje od 200.000 kg	300.000.000 SDR
- manje od 500.000 kg	500.000.000 SDR
- 500.000 kg i više	700.000.000 SDR
2) za pojedinog putnika	250.000 SDR
3) za lične stvari putnika koje se nalaze u kabini vazduhoplova	1.000 SDR
4) za teret i registrovan prtljag, po kg	17 SDR

Izuzetno od stava 2. tačka 2) ovog člana, najniža suma osiguranja, po jednom štetnom događaju, određena ugovorom o osiguranju iz člana 61. stav 1. ovog zakona za vazduhoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje, koji se ne koriste u komercijalne svrhe, za pojedinog putnika iznosi 100.000 SDR.

Odluka iz stava 1. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Primena odredaba o naknadi štete

Član 63

Na pitanja odgovornosti vlasnika vazduhoplova za štetu koju pričinu trećim licima i putnicima, koja nisu uređena odredbama ovog odeljka, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu

štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila, kao i odredbe zakona kojima su uređeni obligacioni odnosi i osnovi svojinskopravnih odnosa u vazdušnom saobraćaju.

V OSIGURANJE VLASNIKA ČAMACA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja vlasnika čamaca od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima

Član 64

Vlasnik čamca sa sopstvenim pogonom snage motora preko 15 kW, koji se saglasno propisima o registraciji čamaca upisuje u odgovarajući registar, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom čamca pričini trećim licima usled smrti, povrede tela ili narušavanja zdravlja.

Pod štetom iz stava 1. ovog člana podrazumeva se i šteta koja je pričinjena trećem licu usled pada ili izbacivanjem stvari iz čamca.

Trećim licem iz stava 1. ovog člana ne smatra se lice koje se prevozi čamcem.

Vlasnik inostranog čamca koji plovi u domaćim teritorijalnim vodama mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1. ovog člana, ako nema drugo obezbeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Registracija čamca i produženje registracije može se izvršiti kad se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1. ovog člana.

Visina sume osiguranja

Član 65

Iznos najniže sume osiguranja, po jednom štetnom događaju, na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 64. stav 1. ovog zakona utvrđuje Vlada, na predlog Narodne banke Srbije.

Najniža suma osiguranja iz stava 1. ovog člana ne može biti niža od 200.000 evra.

Odluka iz stava 1. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Primena odredaba o naknadi štete

Član 66

Na pitanja odgovornosti vlasnika čamca za štetu koju pričini trećim licima, koja nisu uređena odredbama ovog odeljka, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila, kao i odredbe zakona kojima su uređeni obligacioni odnosi i osnovi svojinskopravnih odnosa u unutrašnjoj i pomorskoj plovidbi.

VI MERE NADZORA

Vrste mera

Član 67

Kad u vršenju nadzora utvrdi da je društvo za osiguranje povredilo obaveze iz člana 6, člana 9, čl. 24. do 27, čl. 39. i 40, čl. 42. do 45. i čl. 70, 106. i 108. ovog zakona, Narodna banka Srbije može, nezavisno od mera nadzora predviđenih Zakonom o osiguranju, izreći i sledeće mere, i to:

- 1) javno objaviti informacije o neizvršavanju ili neblagovremenom izvršavanju obaveza društva ili o poslovanju društva suprotno propisima, na teret društva;
- 2) oduzeti saglasnost direktoru ili drugom odgovornom licu u društvu, datu saglasno Zakonu o osiguranju;
- 3) privremeno zabraniti društvu obavljanje poslova obaveznog osiguranja;
- 4) oduzeti društvu dozvolu za obavljanje poslova obaveznog osiguranja;
- 5) izreći novčanu kaznu društvu, kao i predsedniku, odnosno članu organa društva.

Novčana kazna

Član 68

Novčana kazna iz člana 67. tačka 5) ovog zakona, koja se izriče društvu za osiguranje ne može biti manja od 1% ni veća od 5% propisanog iznosa novčanog dela osnovnog kapitala društva za osiguranje za obavljanje poslova obaveznog osiguranja, a predsedniku, odnosno članu organa društva, manja od jedne zarade ni veća od zbira dvanaest zarada koje su ta lica primala u periodu do dana donošenja rešenja.

Novčane kazne iz stava 1. ovog člana uplaćuju se u korist budžeta Republike Srbije.

Rešenje o izricanju novčane kazne, nakon dostavljanja licu iz stava 1. ovog člana, predstavlja izvršnu ispravu.

Kriterijumi za izricanje mera

Član 69

Narodna banka Srbije odluku o merama iz člana 67. ovog zakona, donosi na osnovu ocene:

- 1) težine, odnosno posledica neizvršavanja ili neblagovremenog izvršavanja obaveza društva za osiguranje utvrđenih ovim zakonom i njihovog obima, kao i poslovanja društva suprotno propisima;
- 2) stepena ugrožavanja stabilnosti tržišta osiguranja, odnosno razvoja obaveznog osiguranja;

- 3) dotadašnjeg stepena utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u poslovanju društva za osiguranje;
- 4) pokazane spremnosti i sposobnosti organa društva za osiguranje da otklone utvrđene nepravilnosti u poslovanju društva.

VII POVERAVANJE JAVNIH OVLAŠĆENJA UDRUŽENJU OSIGURAVAČA SRBIJE

Član 70

Udruženje, čiji su članovi sva društva za osiguranje koja obavljaju poslove obaveznog osiguranja u saobraćaju, vrši sledeća javna ovlašćenja:

- 1) obavlja poslove nacionalnog biroa osiguranja koji proizlaze iz međunarodnog sporazuma o osiguranju vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom motornih vozila u zemlji ili inostranstvu;
- 2) propisuje i štampa obrasce i vrši kontrolu upotrebe međunarodne karte osiguranja vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom motornih vozila u zemlji ili inostranstvu, kao i obradu odštetnih zahteva u vezi s tim osiguranjem (zelena karta);
- 3) vodi Informacioni centar, Biro za naknadu štete i Registar štetnih događaja;
- 4) prikuplja, obrađuje, čuva, dostavlja, odnosno objavljuje na svom veb sajtu podatke od značaja za obavljanje poslova poverenih ovim zakonom, uključujući i podatke o postavljenim odštetnim zahtevima po svakoj polisi osiguranja za primenu bonus - malus sistema, koje su društva za osiguranje dužna da dostavljaju Udruženju;
- 5) predstavlja društva za osiguranje pred državnim i drugim nadležnim organima u zemlji i međunarodnim organizacijama za osiguranje;
- 6) utvrđuje visinu doprinosa koji uplaćuju društva za osiguranje radi obezbeđivanja sredstava za izvršenje poslova Udruženja poverenih ovim zakonom;
- 7) donosi kodeks o ponašanju u poslovima obaveznog osiguranja;
- 8) obavlja druge poslove utvrđene ovim zakonom.

Udruženje obaveštava Narodnu banku Srbije o visini doprinosa iz stava 1. tačka 6) ovog člana.

Udruženje sastavlja obračun prihoda i rashoda koji se odnosi na vršenje javnih ovlašćenja i dostavlja ga ministarstvu nadležnom za poslove finansija.

Udruženje je dužno da podatke za primenu bonus - malus sistema, po zahtevu, dostavi Narodnoj banci Srbije i društvu za osiguranje.

Član 71

Nadzor nad vršenjem javnih ovlašćenja od strane Udruženja vrši ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Ako ministarstvo nadležno za poslove finansija utvrdi da se javna ovlašćenja ne vrše u skladu sa međunarodnim sporazumom i ovim zakonom, naložiće da se utvrđene nepravilnosti otklone u određenom roku.

Član 72

Vlada daje saglasnost na deo statuta Udruženja koji se odnosi na vršenje javnih ovlašćenja, po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za poslove finansija Republike Srbije i Narodne banke Srbije.

Udruženje podnosi Vladi godišnji izveštaj o vršenju javnih ovlašćenja najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

VIII GARANTNI FOND

Osnivanje

Član 73

Ovim zakonom osniva se Garantni fond.

Garantni fond ima svojstvo pravnog lica, koje stiče danom upisa u registar.

Sedište Garantnog fonda je u Beogradu.

Sredstva za osnivanje i početak rada Garantnog fonda obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

Poslovi

Član 74

Garantni fond se osniva radi ekonomske zaštite putnika u javnom prevozu i trećih oštećenih lica, u slučajevima kada je šteta prouzročena upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, kao i za štetu za čiju naknadu je odgovorno društvo za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak, u skladu sa ovim zakonom.

U obavljanju poslova iz stava 1. ovog člana Garantni fond:

- 1) prima odštetne zahteve i vrši njihovu procenu i likvidaciju;
- 2) isplaćuje osiguranu sumu, odnosno naknadu štete;

- 3) ostvaruje regresne zahteve u slučajevima predviđenim ovim zakonom;
- 4) obrazuje rezerve.

Obradu odštetnih zahteva, isplatu osigurane sume, odnosno naknade štete i ostvarivanje regresnih zahteva Garantni fond može ugovorom poveriti društvu za osiguranje.

Sredstva

Član 75

Izvori sredstava Garantnog fonda su:

- 1) doprinosi društava za osiguranje;
- 2) sredstva budžeta Republike Srbije u prvoj godini rada;
- 3) prihodi od ulaganja i drugi prihodi Garantnog fonda;
- 4) drugi izvori u skladu sa zakonom.

Sredstva koja se obrazuju doprinosom društava za osiguranje služe za pokriće obaveza iz člana 74. ovog zakona i za pokriće troškova poslovanja Garantnog fonda.

Društva za osiguranje sredstva iz stava 2. ovog člana obezbeđuju izdvajanjem iz premije obaveznih osiguranja.

Doprinosi društava za osiguranje iskazuju se u procentualnom iznosu u odnosu na bruto premiju obaveznih osiguranja ostvarenu u prethodnoj godini.

Visinu doprinosa društava za osiguranje utvrđuje upravni odbor Garantnog fonda, uz saglasnost Vlade.

Namena sredstava

Član 76

Sredstva Garantnog fonda koriste se za isplatu osigurane sume, odnosno naknadu štete oštećenim licima, i to:

- 1) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva za koje nije bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju, u smislu ovog zakona;
- 2) prouzrokovane upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova i čamca;
- 3) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak.

Za obaveze Garantnog fonda iz stava 1. ovog člana ne odgovara društvo za osiguranje.

Isključenje prava regresa

Član 77

Pravna lica koja obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, kao i druga pravna i fizička lica, koja su na bilo koji način neposredno oštećenom licu naknadila štetu prouzrokovanu upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, kao i štetu prouzrokovanu upotrebom prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak, ne mogu isticati regresne zahteve prema Garantnom fondu.

Vodenje i ulaganje sredstava namenjenih za isplatu šteta

Član 78

Garantni fond je dužan da svoja sredstva koja su namenjena za isplatu osigurane sume, odnosno naknadu šteta drži na posebnom depozitnom računu otvorenom kod Narodne banke Srbije.

Sredstva iz stava 1. ovog člana Garantni fond ulaže shodnom primenom propisa kojima je regulisano deponovanje i ulaganje sredstava osiguranja društava za osiguranje.

Sredstva iz stava 1. ovog člana ne mogu biti predmet prinudne naplate.

Odgovornost

Član 79

Garantni fond za svoje obaveze odgovara svojom imovinom.

Opšta akta i zarade

Član 80

Garantni fond ima statut i druge opšte akte, u skladu sa zakonom i statutom.

Statut donosi upravni odbor Garantnog fonda, uz saglasnost Vlade.

Statut se pre dostavljanja Vladi na saglasnost dostavlja Narodnoj banci Srbije na mišljenje. Upravni odbor Garantnog fonda dužan je da razmotri primedbe Narodne banke Srbije. O primedbama koje nije prihvatio i razlozima neprihvatanja tih primedaba, upravni odbor Garantnog fonda obaveštava Vladu prilikom dostavljanja statuta na saglasnost.

Statutom Garantnog fonda uređuju se organizacija i poslovanje Garantnog fonda.

Na zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u Garantnom fondu shodno se primenjuju propisi o zaradama, naknadama i drugim primanjima u javnim službama.

Organi

Član 81

Organi Garantnog fonda su upravni odbor i direktor.

Sastav i izbor upravnog odbora

Član 82

Upravni odbor ima pet članova, uključujući i predsjednika.

Predsjednika i članove upravnog odbora imenuje i razrešava Vlada, i to:

- 1) predsjednika i jednog člana - na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansija;
- 2) jednog člana - na predlog Narodne banke Srbije;
- 3) dva člana - na predlog udruženja društava za osiguranje.

Predsjednik i članovi upravnog odbora imenuju se na period od četiri godine i mogu biti ponovo imenovani.

Predsjednik i članovi upravnog odbora nisu zaposleni u Garantnom fondu.

Predsjednik i članovi upravnog odbora ostvaruju naknadu za svoj rad u Garantnom fondu.

Nadležnost upravnog odbora

Član 83

Upravni odbor:

- 1) donosi statut i druga opšta akta Garantnog fonda;
- 2) odlučuje o visini doprinosa društva za osiguranje iz člana 75. ovog zakona;
- 3) usvaja godišnji plan rada Garantnog fonda;
- 4) usvaja godišnji izveštaj o poslovanju Garantnog fonda;
- 5) usvaja godišnji račun i izveštaj o reviziji Garantnog fonda;
- 6) bira i razrešava ovlašćenog revizora koji vrši reviziju godišnjeg računa Garantnog fonda;
- 7) donosi poslovnik o svom radu;

8) vrši druge poslove utvrđene zakonom i statutom Garantnog fonda.

Direktor

Član 84

Direktora Garantnog fonda imenuje i razrešava upravni odbor, uz saglasnost Vlade.

Direktor Garantnog fonda imenuje se na period od četiri godine i može biti ponovo imenovan.

Direktor Garantnog fonda predstavlja i zastupa Garantni fond, predlaže upravnom odboru donošenje akata i odluka iz njegove nadležnosti i stara se o izvršavanju odluka upravnog odbora.

Direktor Garantnog fonda obavlja i druge poslove iz nadležnosti Garantnog fonda, ako ovim zakonom nije određeno da je za obavljanje tih poslova nadležan upravni odbor.

Uslovi za imenovanje predsednika i članova upravnog odbora i direktora

Član 85

Za predsednika i člana upravnog odbora, odnosno direktora Garantnog fonda može biti imenovano lice koje:

- 1) ima državljanstvo Republike Srbije;
- 2) ima visoko obrazovanje;
- 3) je priznati stručnjak u oblasti osiguranja, prava ili ekonomije;
- 4) u poslednje tri godine nije bilo član upravnog ili nadzornog odbora ili direktor ili nosilac posebnih ovlašćenja u pravnom licu nad kojim je otvoren ili sproveden postupak prinudne likvidacije, odnosno stečaja;
- 5) nije bezuslovno osuđivano na kaznu zatvora duže od šest meseci ili za kažnjivo delo koje ga čini nepodobnim za vršenje ove funkcije.

Sukob interesa

Član 86

Predsednik i članovi upravnog odbora Garantnog fonda, kao i članovi njihovih porodica, ne mogu imati akcije, osnivačke uloge ni dužničke hartije od vrednosti, niti mogu biti spoljni saradnici ili članovi organa društava za osiguranje, preduzeća za reviziju koje vrši reviziju finansijskih izveštaja Garantnog fonda ili drugih pravnih lica sa kojima Garantni fond saraduje u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti.

Direktor Garantnog fonda ne može biti funkcioner u smislu zakona kojim se uređuje sprečavanje sukoba interesa pri vršenju javnih funkcija, ni funkcioner političke ili sindikalne organizacije, niti spoljni saradnik ili član organa pravnih lica iz stava 1. ovog člana.

Višak, odnosno manjak prihoda nad rashodima

Član 87

Višak prihoda nad rashodima Garantnog fonda prenosi se u narednu godinu i uračunava se prilikom određivanja visine potrebnih sredstava Garantnog fonda za naredni period.

Višak rashoda nad prihodima Garantnog fonda pokriva se iz doprinosa iz člana 75. ovog zakona za naredni period, zavisno od dospelih, a neizmirenih obaveza Garantnog fonda.

Nadzor

Član 88

Nadzor nad poslovanjem Garantnog fonda vrši Narodna banka Srbije.

Nadzor iz stava 1. ovog člana, vrši se shodnom primenom propisa kojima je uređeno vršenje nadzora nad poslovanjem društava za osiguranje.

Ako se u postupku nadzora nad poslovanjem Garantnog fonda utvrde nezakonitosti, Narodna banka Srbije će naložiti mere za njihovo otklanjanje shodnom primenom propisa kojima su utvrđene mere koje Narodna banka Srbije može izreći prema društvu za osiguranje.

Poslovanje Garantnog fonda podleže reviziji u skladu sa zakonom.

Godišnji račun

Član 89

Godišnji račun za prethodnu godinu, sa izveštajem o poslovanju i izveštajem ovlašćenog revizora, Garantni fond podnosi Narodnoj banci Srbije i ministarstvu nadležnom za poslove finansija do 30. aprila tekuće godine.

Primena odredaba o pravu na isplatu osigurane sume, odnosno naknadu štete

Član 90

Odredbe ovog zakona koje se odnose na postupak ostvarivanja prava na isplatu osigurane sume, odnosno prava na naknadu štete oštećenim licima shodno se primenjuju i na Garantni fond, ako odredbama ovog odeljka nije drukčije uređeno.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete kada nije zaključen ugovor o obaveznom osiguranju

Član 91

Šteta prouzrokovana upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva čiji vlasnik nije zaključio ugovor o obaveznom osiguranju, a bio je dužan da se osigura prema odredbama ovog zakona, naknađuje se u istom obimu i prema istim uslovima kao da je, na dan nastanka štetnog događaja, bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju.

Regresni zahtev, po isplati osigurane sume, odnosno naknade štete, ostvaruje se od vlasnika motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva koji nije zaključio ugovor o obaveznom osiguranju, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Naknada štete prouzrokovane upotrebom nepoznatog prevoznog sredstva

Član 92

Šteta zbog smrti, povrede tela ili narušavanja zdravlja prouzrokovana upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova i čamca naknađuje se do iznosa na koji je ovim zakonom ograničena obaveza društva za osiguranje za štetu prouzrokovanu upotrebom tih prevoznih sredstava, na dan nastanka štetnog događaja.

U slučaju štete prouzrokovane nepoznatim motornim vozilom, Garantni fond će štete na stvarima naknaditi ako je nekom učesniku saobraćajne nezgode naknadio štetu zbog teške telesne povrede koje su zahtevale bolničko lečenje, uz učešće oštećenog lica u šteti od 10%, s tim što to učešće ne može iznositi više od 500 evra u dinarskoj protivvrednosti na dan štetnog događaja.

Ako se posle naknade štete ustanovi da je motorno vozilo, vazduhoplov ili čamac prouzrokovao štetu, regresni zahtev se ostvaruje prema društvu za osiguranje sa kojim je bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete od društva za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak

Član 93

Šteta prouzrokovana upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva, a ugovor o obaveznom osiguranju je bio zaključen sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak, naknađuje se iz sredstava Garantnog fonda.

Na Garantni fond koji je isplatio osiguranu sumu, odnosno naknadu štete, prelaze prava oštećenog lica prema stečajnoj masi. Garantni fond ima pravo da prijavi ovo potraživanje do okončanja stečajnog postupka društva iz stava 1. ovog člana.

Obaveza oštećenog lica prilikom podnošenja zahteva za naknadu štete

Član 94

Zahtev za naknadu štete pričinjene u slučajevima iz člana 74. stav 1. ovog zakona, oštećeno lice podnosi Garantnom fondu.

Uz zahtev iz stava 1. ovog člana, oštećeno lice je dužno da priloži i odgovarajući dokaz da je štetu prouzrokovalo neosigurano prevozno sredstvo, nepoznato prevozno sredstvo, odnosno prevozno sredstvo koje je osigurano kod društva za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak.

Tužba protiv Garantnog fonda

Član 95

Ako Garantni fond ne odgovori na zahtev za naknadu štete u roku od 90 dana od dana prijema zahteva, oštećeno lice može podneti tužbu sudu protiv Garantnog fonda i o tome obavestiti Narodnu banku Srbije.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete licu koje nije državljanin Republike Srbije

Član 96

Lice koje nije državljanin Republike Srbije, a kome je na teritoriji Republike Srbije upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva u slučajevima iz člana 74. stav 1. ovog zakona prouzrokovana šteta, ima pravo na isplatu osigurane sume, odnosno pravo na naknadu štete prema odredbama ovog zakona.

IX KAZNENE ODREDBE

Privredni prestupi

Član 97

Novčanom kaznom od 100.000 do 3.000.000 dinara kazniće se za privredni prestup privredno društvo ili drugo pravno lice:

- 1) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva, stavi u saobraćaj prevozno sredstvo za koje nije zaključen ugovor o obaveznom osiguranju (član 4. stav 1, član 14. stav 1, član 18. stav 1, član 61. stav 1. i član 64. stav 1);
- 2) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva, vozaču prevoznog sredstva ne omogući da za vreme upotrebe prevoznog sredstva ima polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju, a kao vlasnik motornog vozila i Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi (čl. 8, 31, 36, 38. i 105);
- 3) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva koje služi za prevoz putnika u javnom prevozu, na vidnom mestu u prevoznom sredstvu i na voznoj karti ne naznači podatke o zaključenom ugovoru o obaveznom osiguranju (član 14. stav 5);
- 4) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva, u roku iz člana 23. ovog zakona ne obavesti odgovorno društvo za osiguranje o saobraćajnoj nezgodi (čl. 23, 63. i 66);
- 5) ako u tom licu prodaju polisa osiguranja od autoodgovornosti vrše lica koja nemaju ovlašćenje za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju (član 44. stav 3);

6) ako sa društvom za osiguranje ili sa njim povezanim licem zaključi ugovor suprotno članu 44. stav 4. ovog zakona;

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom pravnom licu novčanom kaznom od 20.000 do 200.000 dinara.

Član 98

Novčanom kaznom od 300.000 do 3.000.000 dinara kazniće se za privredni prestup društvo za osiguranje:

1) ako ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa uslovima osiguranja i tarifama premija, koji su na snazi u vreme zaključenja ugovora o osiguranju ili odbije ponudu za zaključenje tog ugovora ili uz zaključen ugovor o osiguranju ne preda uslove osiguranja i Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi (član 5. st. 1. do 3. i član 31. stav 2);

2) ako otpočne da primenjuje uslove obaveznog osiguranja, tarifu i premijski sistem pre isteka roka iz člana 6. stav 1. ovog zakona ili posle izdavanja naloga iz stava 3. tog člana;

3) ako zaključi ugovor o obaveznom osiguranju suprotno članu 7. ovog zakona;

4) ako ne prikuplja, ne obrađuje i ne čuva podatke o osiguranicima, osiguranim prevoznim sredstvima, štetnim događajima i likvidaciji šteta i druge podatke, po osnovu obaveznog osiguranja i ne održava bazu podataka o tim podacima ili te podatke ne dostavlja Udruženju na propisan način (član 9. i član 42. stav 3);

5) ako ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na obrascu polise osiguranja jedinstvenom za teritoriju Republike Srbije (član 19. stav 1);

6) ako danom prijema odštetnog zahteva ne evidentira zahtev u posebnoj knjizi šteta, po redosledu prijema ili ako u propisanim rokovima od dana prijema odštetnog zahteva ne utvrdi osnov i visinu tog zahteva, ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, ne isplati nesporni deo naknade štete, odnosno naknadu štete oštećenom licu, odnosno ne obavesti to lice o nepostojanju osnova na naknadu štete (član 24. stav 4, čl. 25. i 27, član 39. stav 2, član 40, član 49. i član 106);

7) ako ne vrši obračun premije osiguranja saglasno odredbama čl. 42. i 43. ovog zakona;

8) ako sa tehničkim pregledom ili sa njim povezanim licem zaključi ugovor suprotno članu 44. stav 4. ovog zakona;

9) ako omogući tehničkom pregledu naplatu premije osiguranja (član 44. stav 5);

10) ako posluje suprotno odredbama člana 45. ovog zakona;

11) ako ne odredi ovlašćenog predstavnika za rešavanje šteta u državama članicama Evropske unije (član 47);

12) ako Udruženju ne dostavlja podatke propisane članom 50. stav 6. ovog zakona;

13) ako blagovremeno ne izda potvrdu iz člana 59. ovog zakona;

14) ako ne uplaćuje doprinose u Garantni fond, odnosno Udruženje saglasno odredbama čl. 57, 70, 75. i 112. ovog zakona;

15) ako postupa suprotno članu 108. ovog zakona.

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u društvu za osiguranje novčanom kaznom od 100.000 do 200.000 dinara.

Član 99

Novčanom kaznom od 100.000 do 500.000 dinara kazniće se za privredni prestup odgovorno lice u Udruženju:

1) ako ne isplati naknadu štete oštećenom licu u roku iz člana 39. stav 3. ovog zakona;

2) ako na svom veb sajtu ne objavljuje blagovremeno podatke iz člana 42. stav 4. i člana 70. stav 1. tačka 4) ovog zakona;

3) ako ne organizuje Informacioni centar, Biro za naknadu štete i Registar štetnih događaja i ne obezbedi njihov rad u skladu sa ovim zakonom (čl. 50. do 58. i član 70);

4) ako ne dostavlja podatke saglasno članu 70. stav 4. ovog zakona.

Prekršaji

Član 100

Novčanom kaznom od 10.000 do 300.000 dinara kazniće se za prekršaj preduzetnik - vlasnik prevoznog sredstva:

1) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva, stavi u saobraćaj prevozno sredstvo za koje nije zaključen ugovor o obaveznom osiguranju (član 4. stav 1, član 14. stav 1, član 18. stav 1, član 61. stav 1. i član 64. stav 1);

2) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva, vozaču prevoznog sredstva ne omogući da za vreme upotrebe prevoznog sredstva ima polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju, a kao vlasnik motornog vozila i Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi (čl. 8, 31, 36, 38. i 105);

3) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva koje služi za prevoz putnika u javnom prevozu, na vidnom mestu u prevoznom sredstvu i na voznoj karti ne naznači podatke o zaključenom ugovoru o obaveznom osiguranju (član 14. stav 5);

4) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva, u roku iz člana 23. ovog zakona ne obavesti odgovorno društvo za osiguranje o saobraćajnoj nezgodi (čl. 23, 63. i 66).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i fizičko lice - vlasnik prevoznog sredstva novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara.

Član 101

Novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara kazniće se za prekršaj vozač prevoznog sredstva:

1) ako za vreme upotrebe prevoznog sredstva nema polisu osiguranja ili drugi dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju, međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti ili drugi dokaz o postojanju takvog osiguranja ili granično osiguranje i Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi ili iste ne predoči na zahtev ovlašćenog službenog lica ili ako u slučaju saobraćajne nezgode svim učesnicima te nezgode koji na osnovu te polise imaju pravo podnošenja odštetnog zahteva ne pruži lične podatke i podatke o osiguranju, niti razmeni popunjen Evropski izveštaj o saobraćajnoj nezgodi (čl. 8, 31, 36, 38. i 105);

2) ako ne pruži podatke iz člana 9. stav 2. ovog zakona (član 10. st. 1. i 3).

Za prekršaj iz stava 1. tačka 2) ovog člana kazniće se i fizičko lice - učesnik štetnog događaja novčanom kaznom od 100.000 do 200.000 dinara.

X PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

1. Prelazne odredbe koje će se primenjivati do pristupanja Evropskoj uniji

Član 102

Do pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji primenjivaće se odredbe čl. 1. do 101. ovog zakona, osim za pitanja koja su odredbama čl. 103. do 108. ovog zakona drukčije uređena.

Član 103

Ugovor o obaveznom osiguranju od autoodgovornosti pokriva štete nastale na teritoriji Republike Srbije, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Vlasnik motornog vozila dužan je da pre prelaska granice motornim vozilom zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti za štete prouzrokovane u inostranstvu i da o tome ima međunarodnu ispravu.

Društvo za osiguranje koje je vlasniku motornog vozila izdalo međunarodnu ispravu o postojanju osiguranja od autoodgovornosti sa pokrićem rizika u inostranstvu, dužno je da oštećenom licu naknadi štetu koja je upotrebom tog vozila prouzrokovana u inostranstvu, do visine određene propisima o osiguranju od autoodgovornosti države u kojoj je šteta nastala, odnosno u skladu sa međunarodnim sporazumom, ukoliko međunarodna isprava važi u zemlji u kojoj je šteta nastala.

Udruženje propisuje i štampa obrazac međunarodne isprave iz st. 2. i 3. ovog člana i vrši kontrolu njegove upotrebe, kao i obradu odštetnih zahteva u vezi s tim osiguranjem.

Član 104

Strana pravna lica koja obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja imaju pravo isticanja regresnih zahteva prema društvu za osiguranje saglasno članu 35. ovog zakona i pod uslovom reciprociteta.

Lice koje nije državljanin Republike Srbije, a kome je na teritoriji Republike Srbije upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, čamca ili drugog prevoznog sredstva u slučajevima iz člana 74. stav 1. ovog zakona prouzrokovana šteta, ima pravo na isplatu osigurane sume, odnosno pravo na naknadu štete prema odredbama ovog zakona pod uslovom reciprociteta.

Član 105

Vozač motornog vozila inostrane registracije dužan je da, prilikom ulaska na teritoriju Republike Srbije, ima valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti koja važi za teritoriju Republike Srbije, koja pokriva štete najmanje do iznosa utvrđenog ovim zakonom.

Međunarodnom ispravom iz stava 1. ovog člana smatra se isprava čiju valjanost priznaje Udruženje, kao član Sistema međunarodne karte osiguranja (zelena karta).

Udruženje je garant za obaveze zasnovane na ispravi iz stava 1. ovog člana, do iznosa sume osiguranja važeće na dan nastanka štetnog događaja.

Udruženje blagovremeno obaveštava organ nadležan za unutrašnje poslove o tome koja se međunarodna isprava iz stava 1. ovog člana smatra valjanom.

Valjanost međunarodne isprave o osiguranju proverava organ nadležan za unutrašnje poslove na graničnom prelazu, pri ulasku motornog vozila na teritoriju Republike Srbije, kao i prilikom kontrole saobraćaja.

Međunarodna isprava iz stava 1. ovog člana potrebna je i za motorno vozilo koje se doprema u Republiku Srbiju nekim prevoznim sredstvom, osim ako u Republici Srbiji neće biti korišćeno.

Lica koja nemaju valjanu međunarodnu ispravu iz stava 1. ovog člana, dužna su da na granici zaključe ugovor o osiguranju od autoodgovornosti (granično osiguranje) sa domaćim društvom za osiguranje, koji važi samo za teritoriju Republike Srbije.

Granično osiguranje iz stava 7. ovog člana zaključuje se za vreme boravka na teritoriji Republike Srbije.

Član 106

Štete za koje odštetni zahtev iznosi manje od 500 evra u dinarskoj protivvrednosti i za koje su uz zahtev dostavljeni dokazi na osnovu kojih se može utvrditi obaveza društva za osiguranje, smatraju se malim štetama.

Društvo za osiguranje je dužno da naknadu štete iz stava 1. ovog člana isplati u roku od osam dana od dana prijema zahteva.

Društvo za osiguranje je dužno da štetu isplati u roku iz stava 2. ovog člana i u slučaju kad u postupku naknade štete utvrdi da je iznos štete do 500 evra u dinarskoj protivvrednosti, iako zahtev za naknadu štete nije opredeljen kao zahtev za naknadu štete iz stava 1. ovog člana.

Član 107

Najniža suma osiguranja, po jednom štetnom događaju, na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 61. stav 1. ovog zakona iznosi:

1) za vazduhoplove koji se koriste za javni prevoz putnika i robe u domaćem i međunarodnom vazдушnom saobraćaju:	
(1) mase do 2.700 kg	50.000 evra
(2) mase od 2.701 kg do 5.700 kg	110.000 evra
(3) mase od 5.701 kg do 27.000 kg	310.000 evra
(4) mase od 27.001 kg do 72.000 kg	620.000 evra
(5) mase preko 72.000 kg	1.000.000 evra
2) za ostale vazduhoplove bez obzira na namenu (zmajevi, ultralake jedrilice, paraglajderi, jedrilice, baloni, zmajevi sa motorom, ultralaki vazduhoplovi sa motorom, vazduhoplovi sa sopstvenim pogonom i ostali vazduhoplovi)	40.000 evra

Član 108

Društva za osiguranje koja obavljaju poslove osiguranja od autoodgovornosti dužna su da primenjuju zajedničke uslove osiguranja, premijski sistem sa jedinstvenim osnovama premije osiguranja za te poslove i minimalnu tarifu, koji sadrže i bonus - malus sistem iz člana 43. ovog zakona.

Narodna banka Srbije daje prethodnu saglasnost na zajedničke uslove, premijski sistem i tarifu iz stava 1. ovog člana koje donosi Udruženje, kao i na njihove izmene i dopune.

2. Usklađivanje poslovanja i završne odredbe

Usklađivanje poslovanja društava za osiguranje i uspostavljanje baze podataka

Član 109

Društva za osiguranje koja se bave poslovima obaveznog osiguranja dužna su da svoje poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona u roku od 60 dana od njegovog stupanja na snagu, osim ako odredbama ovog zakona za pojedina pitanja nije određen drugi rok.

Društvo za osiguranje organizovaće baze podataka iz člana 9. stav 2. ovog zakona u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu akta iz člana 9. stav 4. ovog zakona.

Usklađivanje poslovanja Udruženja

Član 110

Udruženje je dužno da, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, uskladi odredbe statuta Udruženja koje se odnose na vršenje javnih ovlašćenja i da ga dostavi Vladi na saglasnost, u skladu sa članom 72. ovog zakona.

Udruženje će obaveze garantnog fonda pri Udruženju, nastale do dana stupanja na snagu ovog zakona, izmirivati saglasno propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Udruženje je dužno da, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donese propis iz člana 9. stav 4. ovog zakona.

Informacioni centar iz člana 50. ovog zakona otpočeće sa radom u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Registar štetnih događaja iz člana 58. ovog zakona uspostaviće se po isteku jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona, od kada će i društvo za osiguranje otpočeti sa izdavanjem potvrde iz člana 59. ovog zakona za period za koji raspolaže odgovarajućim podacima.

Početak rada Garantnog fonda

Član 111

Garantni fond otpočeće sa obavljanjem poslova utvrđenih ovim zakonom po isteku dve godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do početka rada Garantnog fonda poslove iz njegovog delokruga obavljaće Udruženje, saglasno propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Udruženje je dužno da poslovanje nastalo po osnovu obaveza garantnog fonda pri Udruženju proisteklih po osnovu ugovora o obaveznom osiguranju zaključenim sa društvima za osiguranje kojima je oduzeta dozvola za obavljanje poslova osiguranja do dana stupanja na snagu ovog zakona, obavlja preko posebnog namenskog računa garantnog fonda pri Udruženju.

Poseban namenski račun garantnog fonda pri Udruženju iz stava 3. ovog člana Udruženje je dužno da otvori po stupanju na snagu ovog zakona.

Danom početka rada Garantnog fonda Udruženje će tom fondu preneti sredstva, prava i obaveze u vezi sa tim sredstvima, koji se odnose na teritoriju Republike Srbije, kao i pripadajuću opremu, arhivu i dokumentaciju koja je služila za obavljanje poslova tog fonda, osim onih koji se odnose na izmirivanje obaveza iz stava 3. ovog člana. Garantni fond će preuzeti i zaposlene u Udruženju koji su u Udruženju, na dan stupanja na snagu ovog zakona, obavljali poslove Garantnog fonda iz stava 2. ovog člana.

Izvori sredstava za izmirivanje obaveza od strane garantnog fonda pri Udruženju

Član 112

Izvori sredstava garantnog fonda pri Udruženju za pokriće obaveza iz člana 111. stav 3. ovog zakona su: dodatni doprinosi društava za osiguranje i drugi izvori saglasno propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Dodatni doprinos iz stava 1. ovog člana uplaćuju društva za osiguranje izdvajanjem iz premije obaveznog osiguranja i sredstava ostvarenih od regresnih zahteva prema licima koja nisu zaključila ugovor o osiguranju od odgovornosti, na način, u rokovima i obimu koje utvrđuje ministar nadležan za poslove finansija.

Pod drugim izvorima iz stava 1. ovog člana smatraju se sredstva pribavljena iz budžeta Republike Srbije, deo sredstava ostvarenih privatizacijom društava za osiguranje, donacije domaćih i stranih pravnih lica i druga sredstva koja utvrdi ministar nadležan za poslove finansija.

Visinu sredstava iz budžeta Republike Srbije utvrđuje ministar nadležan za poslove finansija.

Agencija za osiguranje depozita, koja obavlja funkciju stečajnog upravnika u društvima za osiguranje kojima je oduzeta dozvola za obavljanje poslova osiguranja do dana stupanja na snagu ovog zakona i nad kojima je pokrenut postupak stečaja, dužna je da ministarstvu nadležnom za poslove finansija dostavlja mesečne izveštaje o prijavljenim potraživanjima, kao i projekciju očekivanog dospeća obaveza za naredna tri meseca za štete nastale po osnovu zaključenih ugovora o obaveznom osiguranju sa tim društvima za osiguranje.

Udruženje ulaže sredstva koja su namenjena za izmirenje obaveza garantnog fonda pri Udruženju, shodnom primenom propisa kojima je regulisano deponovanje i ulaganje sredstava osiguranja društava za osiguranje.

Imenovanje članova upravnog odbora Garantnog fonda

Član 113

Vlada će imenovati predsednika i članove upravnog odbora Garantnog fonda najkasnije 60 dana pre početka rada Garantnog fonda.

Donošenje statuta i imenovanje direktora Garantnog fonda

Član 114

Upravni odbor Garantnog fonda će u roku od 30 dana od dana imenovanja predsednika i članova upravnog odbora doneti statut Garantnog fonda i imenovati direktora Garantnog fonda.

Rok za donošenje propisa za izvršavanje ovog zakona

Član 115

Propisi za izvršavanje ovog zakona iz člana 19. stav 2, člana 26, člana 42. stav 3. i člana 43. stav 2. ovog zakona, doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Početak primene obaveznog osiguranja za vlasnike čamaca

Član 116

Vlasnik čamca iz člana 64. stav 1. ovog zakona dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz tog člana, u skladu sa odredbama ovog zakona, najkasnije do dana upisa čamca u odgovarajući registar, odnosno do dana obnavljanja tog upisa.

Odložena primena pojedinih odredaba Zakona

Član 117

Pojedine odredbe ovog zakona primenjivaće se počev od, i to:

- 1) odredbe čl. 6, 27, 33, 34, 36, 37. i 38, člana 42. stav 1, čl. 46. do 49, člana 50. stav 3. tačka 6) i stav 8, člana 51, čl. 53. do 57. i člana 60, od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji;
- 2) odredbe člana 22. st. 1, 2, 4. i 5. i člana 43. stav 3, po isteku tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona;
- 3) odredbe člana 42. st. 2. do 4. i člana 43. stav 1, po isteku jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona;
- 4) odredbe člana 61. st. 2. do 7. i stav 9. i člana 62, od 1. januara 2010. godine;
- 5) odredbe člana 96, od dana pristupanja Republike Srbije Svetskoj trgovinskoj organizaciji.

Prestanak važenja propisa

Član 118

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe o obaveznom osiguranju (čl. 73. do 108, čl. 111. i 112) i odredbe čl. 143. do 146. Zakona o osiguranju imovine i lica ("Službeni list SRJ", br. 30/96, 57/98, 53/99 i 55/99 i "Službeni glasnik RS", broj 55/04), osim odredaba člana 86. tog zakona koje prestaju da važe po isteku tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Danom pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji prestaju da važe odredbe pododjeljka 1. odeljka X. ovog zakona (čl. 102. do 108), osim:

- 1) odredaba člana 104, koje prestaju da važe danom pristupanja Republike Srbije Svetskoj trgovinskoj organizaciji;
- 2) odredaba člana 107, koje prestaju da važe 1. januara 2010. godine;
- 3) odredaba člana 108, koje prestaju da važe devedesetog dana od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

Stupanje na snagu Zakona

Član 119

Ovaj zakon stupa na snagu devedesetog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".